

Una nova generació de poetes s'obri pas a Osona. I en bona part, té veu de dona. Quatre d'aquestes escriptores, que comparteixen la poesia amb al-

tres gèneres i també amb la creació en altres llenguatges, com les arts visuals, van parlar de la seva experiència divendres al Temple Romà de Vic.

L'acte formava part d'una exposició dedicada a les escriptores actuals i precedents d'Osona, que es pot veure tot el mes a l'Espai Vernis de la UVic.

Dones, joves, poetes... i d'Osona

Una taula rodona i una exposició posen de relleu les veus femenines en la literatura més recent

Vic

Jordi Vilarrodà

Són de la generació *millennial* i més joves encara, tenen formació acadèmica, integren la creació en diversos àmbits, es relacionen amb autors afins de tot el país i són, a la vegada, activistes culturals. Són trets que defineixen les poetes osonenques que divendres participaven, al Temple Romà, en una taula rodona vinculada a l'exposició "Orfenesa i tradició literària. Escriutores d'Osona", que es podrà veure a l'Espai Vernis, al campus de Miramarges de la UVic-UCC.

Núria Armengol, Irene Solà, Maria Isern i Raquel Santanera són les exponents d'aquesta nova poesia osonenca que parla amb veu de dona. Més enllà dels trets comuns, "cada una té una obra molt personal", segons la professora Carme Rubio, investigadora de la UVic-UCC, que moderava la taula. "El temps dirà si podem parlar d'una generació."

A la poesia hi han arribat per diferents camins. Armengol creu "en la capacitat de transformació que té al paraula". Solà escrivia "des de sempre, com un joc", i quan entra en contacte amb les arts visuals, s'adona que "també vull investigar amb les paraules". Isern, en canvi, no escrivia a l'adolescència, i va ser treballant en un guió de cinema quan "coses que s'haurien pogut convertir en un audiovisual, es van convertir en poesia". Santanera

D'esquerra a dreta, Armengol, Solà, Rubio, Isern i Santanera, en la taula rodona de divendres al Temple Romà

parla de la sort de topar "amb una bona profe", de provatures adolescents, d'una època de deixar-se absorbir per tot el que li queia a les mans però sense escriure i, al final, de descobrir "la teoria feminista, les identitats..." i finalment, "desembussar" en els dos llibres que ja ha escrit. Orígens diversos, tant com els referents. Des de les clàssiques com Rodoreda o Víctor Català fins a les contemporànies, de Dolors Miquel a Núria Martínez Vernis, que més d'una cita com a mirall. O la mirada a Europa, les autores angleses que Irene Solà coneix quan treballa a Londres, o la belga Amélie Nothomb. La sensació d'orfenesa del títol, és real. "No

seguim cap tradició en concret, perquè no n'hem tingut cap que ens representi." Per començar a trobar les seves *mares*, han hagut d'anar a actes de dones escriptores. "En femení. I com és que no n'hi ha en masculí?", es pregunta Isern. Potser vol dir que no hi ha igualtat encara.

LA POESIA ÉS SOCIAL?

La poesia és social? És una arma carregada de futur? En alguns casos sí, l'entenen "d'una manera bàsicament política", una eina "per trencar esquemes que el mateix llenguatge crea" (Isern). Però també reivindiquen la poesia *perquè sí*, com a artefacte "que no serveix per a

res, i que a la vegada serveix per a molt" (Santanera) La dimensió social també passa per buscar el punt de trobada de la poesia amb la societat, en els recitals. Baixar de la tarima i anar al bar, sí cal. El llibre és una part, només, del procés de difusió. I més tenint en compte que hi ha poetes *instagramers* que amb unes quantes obvietats senzilles poden vendre milers de llibres, i elles en venen pocs centenars. "Se'n fan quatre-cents i se'n regalen la meitat".

I malgrat això, seguiran. Potser perquè la poesia és "un espai de llibertat", com va recordar Carme Rubio que deia la poeta Maria Àngels Anglada.

13 escriptores en l'exposició a l'Espai Vernis

Vic L'exposició a l'Espai Vernis que es va inaugurar divendres recull 13 autores osonenques de la segona meitat del segle XX i principis del segle XXI, tant de poesia com de narrativa. A més de les quatre que eren presents a la taula rodona, es fa esment a Maria Dolors Orriols, Maria Àngels Anglada, Cristina Casas, Josefa Contijoch, Pilar Cabot, Anna Dodas, Najat El Hachmi, Anna Miralpeix i Bruna Generoso. De cada una d'elles, hi ha biografia i bibliografia. La mostra es pot veure fins al dia 28 de maig, organitzada per la Biblioteca Ricard Torrents de la UVic-UCC.

El recital de la Font del Desmai, amb poetes joves

Folgueroles Aviat hi haurà una altra cita que reunirà la generació osonenca de poetes de principis del segle XXI, en aquest cas també amb els homes. Serà el dia 2 de juny, en el tradicional recital de la Font del Desmai, a Folgueroles, que tanca els actes de la Festa Verdagner. Aquell dia hi participaran també Maria Isern, Irene Solà, Núria Armengol i Anna Miralpeix, al costat de Jaume Coll i Jofre Palau. Tots plegats serien l'encarnació del que Carme Rubio defineix com "un moment esplèndid que està vivint la poesia".